

Ministerium: Miljø- og Fødevarerministeriet
Journalnummer: Miljø- og Fødevarermin.,
NaturErhvervstyrelsen, j.nr. 16-0122-000013

Senere ændringer til forskriften
Ingen

Bekendtgørelse af lov om plantenyheder¹⁾

Herved bekendtgøres lov om plantenyheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 190 af 12. marts 2009, med den ændring, der følger af § 89 i lov nr. 1715 af 27. december 2016.²⁾

Den bekendtgjorte lovtekst vedrørende § 23 a træder i kraft den 1. februar 2017, jf. § 24, stk. 1, i lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Kapitel 1

Lovens område

§ 1. Sorter af alle slægter og arter af planter kan beskyttes som plantenyheder, hvis de på tidspunktet for meddelelsen af beskyttelse er

- 1) selvstændige, hvorved forstås, at de ved en eller flere egenskaber eller kombination af egenskaber kan skelnes fra enhver anden sort, der er kendt på anmeldelsestidspunktet,
- 2) tilstrækkelig ensartede,
- 3) stabile i deres særlige egenskaber (hovedkarakterer) under formering, således som denne udføres inden for rammerne af det formeringssystem, forædleren har angivet, og
- 4) nye, hvorved forstås, at formeringsmateriale eller høstet materiale af sorten ikke forud for anmeldelsen med sortsejerens tilladelse og med henblik på erhvervsmæssig udnyttelse af sorten har været udbudt til salg, solgt eller på anden måde overdraget
 - a) her i landet i mere end et år, eller
 - b) i udlandet i mere end fire år eller, for så vidt angår vinstokke, træer og disses grundstammer, i mere end seks år.

Stk. 2. Uanset stk. 1, nr. 4, betragtes en sort som ny,

- 1) selv om materiale af sorten har været solgt eller overdraget
 - a) til et officielt organ i lovbestemt øjemed,
 - b) til andre i henhold til aftale eller andet retsforhold med henblik alene på formering eller behandling og opbevaring med henblik på formering, forudsat at modtageren ikke har været berettiget til at disponere over materiale af sorten, eller
 - c) af et selskab til et andet selskab, hvis det ene selskab ejes af det andet selskab, eller begge selskaber ejes af et tredje selskab, forudsat at ingen af selskaberne er andelsselskaber, og
- 2) selv om materiale eller udbytte af sorten fremstillet af planter, der er dyrket med henblik på forsøg eller forædling, har været udbudt til salg, solgt eller overdraget til andre forudsat, at det er sket uden henvisning til sorten.

Stk. 3. Stk. 2 gælder ikke for sorter, der anvendes til produktion af en hybridsort, hvis gentagen anvendelse af sorten er nødvendig til produktionen, og materiale af hybridsorten er solgt eller overdraget til andre.

§ 2. Miljø- og fødevarerministeren³⁾ kan undtagelsesvis godkende, at en sort, der ikke opfylder betingelserne i § 1, stk. 1, nr. 4, beskyttes, hvis den findes at have jordbrugsøkonomisk interesse.

Kapitel 2

Anmeldelse

§ 3. Anmeldelse af en sort med henblik på optagelse i Plantenyhedsregisteret skal indgives til Plantenyhedsnævnet af sortsejeren. Har sortsejeren ikke bopæl eller sæde i en medlemsstat af Den Europæiske Union, skal anmeldelse indgives af en fuldmægtig med bopæl eller sæde her i landet udpeget af sortsejeren.

Stk. 2. Anmelderen skal over for Plantenyhedsnævnet, jf. § 22, godtgøre sin adkomst til at anmelde sorten. Hvis anmelderen er fuldmægtig for sortsejeren, skal anmelderen fremlægge dokumentation for sin bemyndigelse til at repræsentere sortsejeren i alt vedrørende anmeldelsen og registreringen.

Stk. 3. Nævnet kan afkræve anmelderen de oplysninger, der anses for nødvendige for behandling af anmeldelsen, og kan fastsætte en frist herfor. Nævnet kan yderligere kræve materiale til brug ved afprøvning, jf. § 9, fremsendt til nærmere fastsatte tidspunkter.

Stk. 4. Ved anmeldelsen betales et anmeldelsesgebyr.

§ 4. Anmeldelsen indføres i Plantenyhedsnævnets dagbog umiddelbart efter modtagelsen, og et eksemplar af anmeldelsen tilbagesendes straks til anmelderen med Plantenyhedsnævnets påtegning om indførelsen. Plantenyhedsnævnet offentliggør en meddelelse om anmeldelsen.

Stk. 2. Dagbogen er offentligt tilgængelig. Dette gælder dog ikke oplysninger om hybridsorters genealogiske komponenter og beskrivelsen heraf, hvis anmelderen har anmodet om, at oplysningerne behandles fortroligt.

§ 5. Plantenyhedsnævnet kan slette en anmeldelse af dagbogen, hvis anmelderen ikke fremkommer med oplysninger eller afprøvningsmateriale, som nævnet har krævet efter § 3, stk. 3, inden udløbet af den frist, nævnet har fastsat.

§ 6. Fra anmeldelsestidspunktet har anmelderen fortrinsret til at opnå beskyttelse af sorten i forhold til andre, der efterfølgende anmelder den samme sort til beskyttelse.

Stk. 2. Efter anmodning fra anmelderen kan Plantenyhedsnævnet tillægge anmeldelsen fortrinsret fra tidspunktet for den første anmeldelse af sorten i en medlemsstat af Den Internationale Union for Beskyttelse af Plantenyheder (UPOV), hvis den første anmeldelse er indgivet inden for de seneste 12 måneder. Anmodningen skal fremsættes ved anmeldelsen her i landet og skal være ledsaget af dokumentation for modtagelsen af den første anmeldelse.

§ 7. Snarest muligt, efter at anmeldelsen er indført i dagbogen, skal Plantenyhedsnævnet foretage en foreløbig undersøgelse af, om sorten kan anses for at opfylde betingelserne for beskyttelse. Finder nævnet efter denne undersøgelse, at betingelserne for beskyttelse må anses for opfyldt, offentliggør nævnet en meddelelse om anmeldelsen med opfordring til muligt interesserede til inden en vis frist at fremkomme med indsigelser mod en registrering af sorten.

§ 8. Plantenyhedsnævnet henviser indsigelser om anmelderens adkomst til at anmelde sorten til behandling ved de almindelige domstole. Underrettes nævnet om sagsanlægget, skal det give anmeldelsen påtegning herom.

Stk. 2. Beslutter nævnet på grundlag af andre indsigelser at lade anmeldelsen udgå af dagbogen samt at ophøre med afprøvningen, offentliggør det meddelelse herom.

Kapitel 3

Afprøvning og registrering

§ 9. Inden en anmeldt sort kan opnå beskyttelse, jf. dog § 21, skal Plantenyhedsnævnet konstatere, om sorten kan anses at opfylde betingelserne herfor, herunder om den har de særlige egenskaber, der er nævnt i anmeldelsen. Nævnet foranstalter i fornødent omfang afprøvning af sorten til konstatering heraf.

Stk. 2. Anmelderen kan afkræves et gebyr til dækning af nævnets omkostninger ved en afprøvning.

§ 10. Kan sorten anses at opfylde betingelserne for beskyttelse, optager Plantenyhedsnævnet sorten i Plantenyhedsregisteret under et sortsnavn, som det har godkendt efter regler fastsat af miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. Plantenyhedsnævnet kan afvise registrering af en sort, hvis sortsejeren ikke inden udløbet af en fastsat frist efterkommer nævnets opfordring til at foreslå et navn for sorten eller til at foreslå et nyt navn i tilfælde, hvor nævnet konstaterer, at det anmeldte navn ikke opfylder betingelserne for godkendelse.

Stk. 3. Verserer der en retssag, jf. § 8, stk. 1, skal der gøres bemærkning herom i Plantenyhedsregisteret.

§ 11. Plantenyheden skal betegnes med det godkendte sortsnavn. Dette gælder også efter beskyttelsens ophør.

Stk. 2. Det er tilladt at anvende en tillægsbetegnelse for plantenyheden i forbindelse med sortsnavnet.

Stk. 3. Efter sortsejeren anmodning kan Plantenyhedsnævnet i særlige tilfælde tillade, at plantenyheden tillægges et andet navn end det oprindeligt godkendte.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren fastsætter bestemmelser om navngivning af plantenyheder.

§ 12. Samtidig med offentliggørelsen af registreringen udfærdiger Plantenyhedsnævnet et beskyttelsesbrev, der udleveres til anmelderen mod indbetaling af et registreringsgebyr. Beskyttelsesbrevet har en gyldighed på et år, og gyldigheden kan forlænges for et år ad gangen i indtil 25 år, dog for sorter af kartofler i indtil 30 år, regnet fra datoen for udstedelsen af beskyttelsesbrevet, jf. dog § 21, stk. 1.

Stk. 2. Forlængelse af beskyttelsesbrevets gyldighed sker ved indbetaling af et årligt registreringsgebyr til Plantenyhedsnævnet.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan miljø- og fødevareministeren fastsætte bestemmelser om, at gyldigheden af beskyttelsesbrevet for sorter af nærmere angivne arter og slægter kan forlænges i indtil 30 år.

Efterkontrol

§ 13. Plantenyhedsnævnet kan gennemføre en efterkontrol for at sikre, at sortsejeren vedligeholder plantenyheden tilstrækkeligt.

Stk. 2. Sortsejeren skal stille fornødent plantemateriale til rådighed for Plantenyhedsnævnets efterkontrol inden for de frister, nævnet fastsætter.

Slettelse

§ 14. Plantenyhedsnævnet sletter en plantenyhed af Plantenyhedsregisteret, hvis

- 1) det godtgøres, at plantenyheden på registreringstidspunktet ikke opfyldte betingelserne i § 1 for optagelse,
- 2) nævnet ved efterkontrol finder, at plantenyheden ikke er tilstrækkeligt vedligeholdt,
- 3) sortsejeren skriftligt anmoder nævnet herom, eller
- 4) det årlige registreringsgebyr ikke er betalt.

Stk. 2. Plantenyhedsnævnet kan endvidere slette en plantenyhed af Plantenyhedsregisteret, hvis sortsejeren ikke inden udløbet af en fastsat frist efterkommer nævnets anmodning om

- 1) at stille fornødent materiale til rådighed for nævnet til brug ved efterkontrol, eller
- 2) at foreslå et nyt navn for sorten i tilfælde, hvor nævnet efterfølgende har konstateret, at det godkendte navn ikke overholder de bestemmelser, miljø- og fødevareministeren har fastsat herom.

Stk. 3. Slettelsen sker 2 måneder efter, at sortsejeren har modtaget underretning om Plantenyhedsnævnets beslutning, medmindre sortsejeren inden udløbet af denne frist indbringer sagen for retten.

§ 15. Er en plantenyhed slettet af Plantenyhedsregisteret, kan den ikke på ny optages i registeret. Plantenyhedsnævnet offentliggør en meddelelse om slettelsen og begrundelsen herfor.

Kapitel 4

Beskyttelsens omfang

§ 16. Materiale af en plantenyhed må kun med sortsejerens tilladelse og kun på de vilkår, herunder om betaling af en passende licensafgift, som denne har fastsat,

- 1) anvendes til erhvervsmæssig produktion, formering eller behandling og opbevaring med henblik på formering, og
- 2) udbydes til salg, sælges, overdrages eller opbevares med henblik på salg eller overdragelse.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte bestemmelser om, at også den, der alene til erhvervsmæssig anvendelse i egen bedrift formerer plantenyheder af nærmere angivne arter, skal betale licensafgift til sortsejeren.

Stk. 3. Den, der erhvervsmæssigt formerer en plantenyhed eller sælger formeringsmateriale heraf, skal give sortsejeren de oplysninger, der er nødvendige for beregning og opkrævning af licensafgift.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder tilsvarende

- 1) for udbytte tilvejebragt ved brug af materiale af en plantenyhed, hvis sortsejeren
 - a) ikke har tilladt denne brug af materialet, og
 - b) ikke har haft mulighed for at udøve sine rettigheder efter stk. 1 over materialet, og
- 2) for sorter, der
 - a) i det væsentlige er afledt af en plantenyhed, hvis denne ikke selv i det væsentlige er en afledt sort, eller
 - b) ikke er selvstændige i forhold til plantenyheden, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, eller
 - c) kun kan produceres ved gentagen anvendelse af plantenyheden.

Stk. 5. Miljø- og fødevarerministeren kan bestemme, at stk. 1-3 på de betingelser, der er fastsat i stk. 4, nr. 1, også skal finde anvendelse på produkter fremstillet af materiale af en plantenyhed eller udbytte heraf.

Stk. 6. De vilkår, sortsejeren fastsætter, jf. stk. 1, må kun vedrøre anvendelse og udbud som angivet i stk. 1, nr. 1 og 2, samt licensafgiften. Vilkårene skal være rimelige og ens for alle producenter.

§ 17. Plantenyheder kan frit anvendes til forsøgs- og forædlingsarbejde.

§ 18. (Ophævet).

§ 19. Sortsejeren kan først opkræve afgift for benyttelsen af en varemærkeregistreret tillægsbetegnelse, jf. § 11, stk. 2, efter forløbet af 25 år henholdsvis 30 år, jf. § 12, stk. 3, regnet fra dagen for udstedelsen af beskyttelsesbrevet for plantenyheden, uanset om registreringen opretholdes i hele perioden.

Stk. 2. Stk. 1⁴⁾ gælder ikke for formeringsmateriale af en sort, der er beskyttet her i landet, hvis formeringsmateriale har oprindelse i en stat, der ikke har beskyttet sorten.

§ 20. Anser miljø- og fødevarerministeren det for nødvendigt for at sikre en plantenyheds udbredelse eller for at modvirke en væsentlig forringelse af vilkårene for en erhvervsgren, kan ministeren påbyde sortsejeren at give en eller flere personer tilladelse til erhvervsmæssig formering og salg af formeringsmateriale af plantenyheden og inden for en rimelig tid selv eller gennem andre at imødekomme bestillinger på egnet formeringsmateriale. Bestemmelserne i § 16 gælder tilsvarende.

Stk. 2. En patenthaver, der ikke kan opnå eller udnytte en patenteret opfindelse uden at krænke en ældre plantenyhedsbeskyttelse, kan ansøge om tvangslicens til ikke eksklusiv udnyttelse af plantenyheden, hvis tvangslicensen er nødvendig for udnyttelsen af den opfindelse, der skal patenteres, og mod betaling af en rimelig licensafgift. Tvangslicens meddeles kun, hvis patenthaveren godtgør, at der forgæves er rettet henvendelse til sortsejeren for at opnå licens, og at opfindelsen udgør et vigtigt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk betydning i forhold til plantenyheden.

Stk. 3. Har en sortsejer efter patentloven fået tvangslicens til at udnytte en patenteret opfindelse, har patenthaveren ret til på rimelige vilkår at opnå gensidig licens til udnyttelse af plantenyheden.

§ 21. De vilkår, der er nævnt i § 16, stk. 1, kan gøres gældende af sortsejeren i tidsrummet fra anmeldelsen af en sort til dennes optagelse i Plantenyhedsregisteret (anmeldelsesperioden), hvis sortsejeren giver meddelelse herom til Plantenyhedsnævnet. Beskyttelsesperioden i § 12 beregnes i dette tilfælde fra dagen for meddelelsens indførelse i Plantenyhedsnævnets dagbog. Bestemmelserne i §§ 11 og 20 finder tilsvarende anvendelse i anmeldelsesperioden.

Stk. 2. Licensafgifter, der opkræves i anmeldelsesperioden, skal af producenten indsættes på en spærret konto i et pengeinstitut til fordel for sortsejeren. Beløbet frigives, hvis sorten optages i Plantenyhedsregisteret. I modsat fald tilbagebetales det deponerede beløb til producenten inkl. påløbne renter.

Stk. 3. Trækkes anmeldelsen af en sort tilbage, eller afvises sorten fra optagelse i Plantenyhedsregisteret, kan sorten frit anvendes ved formering. En producent, der i anmeldelsesperioden har anvendt sorten ved formering, skal stilles på samme måde som ved anvendelse af en ubeskyttet sort.

Kapitel 5

Administration

§ 22. Miljø- og fødevarerministeren nedsætter et nævn, Plantenyhedsnævnet, til at administrere bestemmelserne i lovens kapitel 2 og 3.

Stk. 2. Ministeren fastsætter nævnets sammensætning og funktion i nævnets forretningsorden.

Klage

§ 23. Plantenyhedsnævnets afgørelser efter kapitel 2 og 3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 23 a. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 4, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klage til Miljø- og Fødevarerklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

Forkyndelser m.m.

§ 24. Har sortsejeren ikke bopæl eller sæde her i landet, kan forkyndelser m.v. ske til en fuldmægtig med bopæl eller sæde her i landet. I andre tilfælde sker forkyndelser m.v. efter bestemmelserne i § 159 i lov om rettens pleje.

Gebyrer

§ 25. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte bestemmelser om

- 1) gebyrer til dækning af udgifterne ved behandling af anmeldelser, jf. § 3, stk. 4, og ved forlængelse af beskyttelsesbrevets gyldighed, jf. § 12, stk. 2, samt til hel eller delvis dækning af udgifter ved afprøvelse, jf. § 9, stk. 2,
- 2) rente ved for sen indbetaling af gebyrer, og
- 3) gebyrer for erindringskrivelser.

Straffe- og erstatningsbestemmelser m.m.

§ 26. Den, der overtræder § 16, stk. 1, 3 eller 4, straffes med bøde. Overtrædelse af de nævnte bestemmelser er undergivet privat påtale.

Stk. 2. Med bøde straffes endvidere den, der

- 1) overtræder § 11, stk. 1, eller
- 2) undlader at efterkomme påbud meddelt i henhold til § 20.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes efter § 11, stk. 4, og § 16, stk. 2 og 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Overtrædelse af forskrifter fastsat efter § 16, stk. 2 og 5, er undergivet privat påtale.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 26 a. Den, som forsætligt eller uagtsomt krænker en sortsejers ret til en plantenyhed, skal betale

- 1) et rimeligt vederlag til den forurettede for udnyttelsen og
- 2) en erstatning til den forurettede for den yderligere skade, som overtrædelsen har medført.

Stk. 2. Ved fastsættelse af erstatning efter stk. 1, nr. 2, skal der tages hensyn til bl.a. den forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste.

Stk. 3. I sager, der omfattes af stk. 1 kan der derudover fastsættes en godtgørelse til den forurettede for ikkeøkonomisk skade.

§ 26 b. Med henblik på at forebygge yderligere krænkelse kan retten, såfremt der er nedlagt påstand herom, ved dom bl.a. bestemme, at et produkt, der krænker en beskyttet plantenyhed, skal

- 1) tilbagekaldes fra handelen,
- 2) endeligt fjernes fra handelen,
- 3) tilintetgøres,
- 4) udleveres til den forurettede eller
- 5) ændres på nærmere angiven måde.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på materialer, redskaber el.lign., der primært har været anvendt til ulovlig udnyttelse af en plantenyhed.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkelsens omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.

Stk. 5. Retten kan, såfremt der er nedlagt påstand herom, give krænkeren tilladelse til at råde over de i stk. 1 og 2 nævnte produkter, materialer, redskaber el.lign. i den tid, sorten nyder beskyttelse, eller en del af denne mod et rimeligt vederlag. Dette gælder dog kun, hvis

- 1) krænkeren hverken har handlet forsætligt eller uagtsomt,
- 2) foranstaltningerne efter stk. 1 ville skade denne uforholdsmæssigt meget og
- 3) et rimeligt vederlag er tilstrækkeligt.

§ 26 c. I en dom, hvorved nogen dømmes efter § 26 a eller § 26 b, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

§ 26 d. Bestemmelserne i §§ 26 a-26 c finder tilsvarende anvendelse ved krænkelse af plantenyheder, der er beskyttet i medfør af Rådets Forordning (EF) 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse.

Ikrafttræden m.m.

§ 27. Loven træder i kraft den 1. januar 1988.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 205 af 16. juni 1962 om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter.

Stk. 3. Bestemmelser fastsat efter den i stk. 2 nævnte lov forbliver i kraft, indtil de ophæves af landbrugs- og fiskeriministeren. Overtrædelse af bestemmelserne straffes med bøde.

§ 28. Bestemmelsen i § 19, stk. 1⁵⁾, gælder for

- 1) plantenyheder, der registreres den 1. januar 1988 eller senere, og
- 2) registrerede plantenyheder, hvor sortsejeren efter lovens ikrafttræden udnytter den adgang til en forlænget beskyttelsesperiode, der er nævnt i § 12.

§ 29. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. februar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Erhvervsministeren⁷⁾ kan efter høring af miljø- og fødevareministeren fastsætte overgangsregler.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Verserende klagesager i Natur- og Miljøklagenævnet eller Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der ikke er færdigbehandlet ved denne lovs ikrafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i denne lov. Dette gælder dog ikke verserende klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet, som ved lovens ikrafttræden skal færdigbehandles og afgøres af Planklagenævnet, jf. § 1 i lov om Planklagenævnet.

Stk. 7. (Udelades)

NaturErhvervstyrelsen, den 4. januar 2017

JETTE PETERSEN

/ Dorthe Nielsen

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/44/EF af 6. juli 1998 om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser (EF-Tidende 1998 nr. L 213, s. 13) og bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (EU-Tidende 2004 nr. L 195, s. 15).

- 2) Denne lovbekendtgørelse gengiver alene ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelsen i lov nr. 1715 af 27. december 2016. De bemærkninger om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for de tidligere vedtagne ændringer af loven, der fremgår af lovbekendtgørelse nr. 190 af 12. marts 2009, er ikke gengivet i denne lovbekendtgørelse.
- 3) Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 blev Miljøministeriet og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri sammenlagt til et Miljø- og Fødevareministerium, jf. bekendtgørelse nr. 1229 af 3. november 2015 om ændring i forretningsernes fordeling mellem ministrene.
- 4) Ved lov nr. 967 af 4. december 2002 er nummereringen af stk. 2 og 3 i § 19 ændret til stk. 1 og 2, uden at der er sket konsekvensrettelse af henvisningen i det tidligere stk. 3 til det tidligere stk. 2.
- 5) Ved lov nr. 1086 af 20. december 1995 blev § 19, stk. 3 til stk. 2, og ved lov nr. 967 af 4. december 2002 blev § 19, stk. 2 til stk. 1, uden at der er sket konsekvensrettelse af henvisningen i § 28.
- 6) Lovændringen vedrører indsættelse af § 23 a.
- 7) Ved kongelig resolution af 28. november 2016 er betegnelsen Erhvervs- og Vækstministeriet ændret til Erhvervsministeriet, jf. bekendtgørelse nr. 1777 af 23. december 2016.